

**Говор на отварању изложбе фотографија Стевана Лабудовића
„Српско војно гробље Дели Ибрахим у Алжиру“ приређеној у
Народној скупштини Републике Србије, 10. новембра 2015. године**

Уважени
председнице Народне скупштине Републике Србије, госпођо Гојковић,
Ваше ексленције,
господо народни посланици,
пријатељи Алжира,

велика ми је част и велико задовољство да, у овом високом дому, говорим о живој легенди, нашем Стевану Лабудовићу, који је незаобилазни сведок завидног и постојаног пријатељства алжирског и српског народа, пријатеља блиских погледа и опредељења.

Лабудовић је рођен у Беранама, на северу Црне Горе. Потиче из интелектуалне породице – у дому књижара Милутина Лабудовића, одрастао је уз фотоапарат, који му је, као прву играчку, купио отац. Отада, Стеван и фотоапарат нису се раздвајали. Касније, постао је професионални фотограф и камерман, и његове фотографије и филмски записи, постали су архивска грађа од непроцењиве вредности.

Стевана Лабудовића, сниматеља и фотографа „Филмских новости“, специјалног извештача многих новинских агенција и телевизија Југославије, председник Јосип Броз Тито, послао је, 1959. године, из Београда у Алжир, да камером, помогне алжирским револуционарима у ослобођењу њихове земље од француског колонијалог ропства.

У току борбе, коју је водио алжирски народ, под вођством Фронта националног ослобођења (ФЛН), од 1954. до 1962, почетком 1960-тих година, свет су обишле Лабудовићеве филмске репортаже и фотографије, које су сведочиле о страдању алжирског народа, тешког живота под колонијалном влашћу и етапама борбе за ослобођење.

Зато, „алжирска браћа“ Лабудовића сматрају равноправним борцем за ослобођење своје земље. За немерљив допринос и изванредне заслуге за победу Алжирске револуције, Лабудовић је добитник најзначајних војних и државних одликовања НДР Алжира, и један је од најцењенијих пријатеља Алжира, а то пријатељство крунисано је кумством бившег председника Алжира, Хуари Бумедијена и Лабудовића.

Лабудовића, који је постао и национални херој Алжира, народ те земље никада није заборавио, као ни допринос који је Југославија пружила стицању њихове независности.

Његова камера, оригинални филмови и фотографије изложени су у сталној поставци у сали великана Војног музеја у Алжиру, и у Галерији савремених уметности, а нове генерације Алжираца о њему уче у редовној школској лектури из историје.

Током његових многобројних посета, само кад би, на улици, чули његово име, дечаци би, узвикујући: Лабидо, притрчавали му, с осмесима и пружали руке у загрљај, у жељи да му изразе дубоко поштовање и да се сликају с њим.

За Алжирце, Лабудовић је један од њих, што и он сâм често говори. За нас, највећи Алжирац међу Србима.

Марко ЈЕЛИЋ